

Sygn. akt IV K 550/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w W. w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Krakowiak

Protokolant: Łukasz Gajowniczek

w obecności Prokuratora: Aleksandra Krasuska-Szewczak

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu 07 stycznia 2015 r.

sprawy **P. M.**

syna B. i J. z d. S.

ur. (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. III Wydział Karny z dnia 07 sierpnia 1992 r., sygn. akt III K 1410/91 za dwa przestępstwa: I - z art. 208 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 07 lipca 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 1.000.000 złotych, II – z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 59 § 1 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 07 lipca 1990 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13.05.1992 r. do dnia 07.08.1992 r., postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie XI Wydział Penitencjarny z dnia 04.01.1993 r. sygn. XI Wz 1737/92 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności do dnia 04.01.1994 r.;

II. Sądu Rejonowego w Wołominie II Wydział Karny z dnia 24 lutego 1995 r., sygn. akt II K 24/95 za przestępstwo z art. 208 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. popełnione w nocy z 17 na 18 lutego 1994 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 2000 złotych grzywny z zamianą w przypadku nieuiszczenia w terminie na 200 dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie 10 złotych, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.03.1993 r. do dnia 15.03.1993 r., od dnia 13.01.1995 r. do dnia 24.02.1995 r., postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie XI Wydział Penitencjarny z dnia 10.09.1996 r. sygn. XI Wz 1007/96 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności do dnia 10.09.1997 r.;

III. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy VI Wydział Karny z dnia 09 czerwca 2000 r., sygn. akt VI K 13/94 za przestępstwo z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu w dniu 31.08.1993 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 28 września 2004 r. sygn. akt IV Ko 27/04 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

IV. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 07 lipca 2003 r., sygn. akt IV K 494/03 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 06 grudnia 2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania w dniach 06.12-07.12.2002 r.;

V. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 24 marca 2004 r., sygn. akt IV K 113/03 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 21.10.2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania od dnia 21.10.2002 r. do dnia 23.10.2002 r.;

VI. Sądu Rejonowego w Piasecznie II Wydział Karny z dnia 14 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 1628/10 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 08 grudnia 2005 r. do 13 lipca 2008 r. oraz od 31 kwietnia 2009 r. do 11 marca 2010 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli IV Wydział Karny z dnia 07 maja 2013 r. sygn. akt IV Ko 593/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

VII. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K 1090/11 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 01 maja 2009 r. do 29 listopada 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli IV Wydział Karny z dnia 07 maja 2013 r. sygn. akt IV Ko 594/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 26 października 2004 r. sygn. akt IV K 460/04 połączono kary wymierzone skazanemu w wyrokach wymienionych w pkt IV i V i wymierzono karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 21.10.2002 r. do 23.10.2002 r., od 06.12.2002 r. do 07.12.2002 r., od 15.12.2003 r. do 26.10.2004 r., postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 22.11.2005 r., sygn. IV Wz 958/05 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary łącznej pozbawienia wolności do dnia 22.11.2007 r., postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie VIII Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 19.02.2007 r., sygn. XI Wz 957/06 odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie reszty nie odbytej kary pozbawienia wolności;

-orzeka-

I. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokami opisanymi w pkt IV i V;

II. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach II i III i wymierza P. M. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (miesięcy) pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 24/95 uznaną za odbytą w całości na podstawie art. 82 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz okres odbytej kary w sprawie o sygn. akt VI K 13/94 od dnia 24.11.2004 r. do dnia 24.11.2005 r. i uznaje orzeczoną karę łączną pozbawienia wolności za wykonaną w całości;

IV. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2a k.k. łączy kary grzywny orzeczone wyrokami opisanymi w pkt II i III i wymierza skazanemu karę łączną grzywny w wysokości 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych, którą uznaje za wykonaną w całości;

V. Na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach VI i VII i wymierza P. M. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

VI. Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt V kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 1090/11 od dnia 29.03.2014 r. do dnia 29.11.2014 r. oraz w sprawie o sygn. akt II K 1628/10 od dnia 29.11.2014 r. do dnia 07.01.2015 r.;

VII. W pozostałej części połączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

VIII. Na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar orzeczonych wyrokiem opisanym w pkt I;

IX. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) zawierającą należny podatek VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

X. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt IV K 550/14

UZASADNIENIE

P. M. został skazany prawomocnymi wyrokami:

VIII. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. III Wydział Karny z dnia 07 sierpnia 1992 r., sygn. akt III K 1410/91 za dwa przestępstwa: I - z art. 208 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 07 lipca 1990 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 1.000.000 złotych, II – z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 59 § 1 k.k. z 1969 r. popełnione w dniu 07 lipca 1990 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za które wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 13.05.1992 r. do dnia 07.08.1992 r., postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie XI Wydział Penitencjarny z dnia 04.01.1993 r. sygn. XI Wz 1737/92 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności do dnia 04.01.1994 r.;

IX. Sądu Rejonowego w Wołominie II Wydział Karny z dnia 24 lutego 1995 r., sygn. akt II K 24/95 za przestępstwo z art. 208 k.k. w zw. z art. 60 § 1 k.k. popełnione w nocy z 17 na 18 lutego 1994 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę 2000 złotych grzywny z zamianą w przypadku nieuiszczenia w terminie na 200 dni zastępczej kary pozbawienia wolności przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie 10 złotych, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 14.03.1993 r. do dnia 15.03.1993 r., od dnia 13.01.1995 r. do dnia 24.02.1995 r., postanowieniem Sądu Wojewódzkiego w Warszawie XI Wydział Penitencjarny z dnia 10.09.1996 r. sygn. XI Wz 1007/96 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary pozbawienia wolności do dnia 10.09.1997 r.;

X. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy VI Wydział Karny z dnia 09 czerwca 2000 r., sygn. akt VI K 13/94 za przestępstwo z art. 283 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 31.08.1993 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat oraz na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 28 września 2004 r. sygn. akt IV Ko 27/04 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

XI. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 07 lipca 2003 r., sygn. akt IV K 494/03 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 06 grudnia 2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania w dniach 06.12-07.12.2002 r.;

XII. Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 24 marca 2004 r., sygn. akt IV K 113/03 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 21.10.2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania od dnia 21.10.2002 r. do dnia 23.10.2002 r.;

XIII. Sądu Rejonowego w Piasecznie II Wydział Karny z dnia 14 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 1628/10 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 08 grudnia 2005 r. do 13 lipca 2008 r. oraz od 31 kwietnia 2009 r. do 11 marca 2010 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania

na okres 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli IV Wydział Karny z dnia 07 maja 2013 r. sygn. akt IV Ko 593/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

XIV. Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w W. IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K 1090/11 za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k. popełnione w okresie od 01 maja 2009 r. do 29 listopada 2010 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli IV Wydział Karny z dnia 07 maja 2013 r. sygn. akt IV Ko 594/13 zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 26 października 2004 r. sygn. akt IV K 460/04 połączono kary wymierzone skazanemu w wyrokach wymienionych w pkt IV i V i wymierzono karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności od 21.10.2002 r. do 23.10.2002 r., od 06.12.2002 r. do 07.12.2002 r., od 15.12.2003 r. do 26.10.2004 r., postanowieniem Sądu Okręgowego w Białymstoku IV Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 22.11.2005 r., sygn. IV Wz 958/05 warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary łącznej pozbawienia wolności do dnia 22.11.2007 r., postanowieniem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie VIII Wydział Penitencjarny i Nadzoru nad Wykonywaniem Orzeczeń Karnych z dnia 19.02.2007 r., sygn. XI Wz 957/06 odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządzono wykonanie reszty nie odbytej kary pozbawienia wolności;

P. M. wniósł o wydanie wyroku łącznego dotyczącego jedynie spraw wymienionych w pkt VI i VII.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnia dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary osobno wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z art. 570 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora, przy czym orzekając na wniosek skazanego sąd nie jest związany treścią złożonego wniosku i bierze po uwagę także wyroki, niepowołane we wniosku, a znane Sądowi z urzędu (podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach 24.04.2007 r., II AKa 52/07, LEX 330999).

Analizując przesłanki formalne warunkujące możliwość połączenia kar orzeczonych we wskazanych wyżej wyrokach i orzeczenia kary łącznej Sąd miał na uwadze treść uchwały Sądu Najwyższego z 25 lutego 2005 r. I KZP 36/04 (OSNKW 2005/2/13), zgodnie z którą zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa”. Ponadto dokonując oceny możliwości połączenia kar orzeczonych w ww. wyrokach i wydania wyroku łącznego w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, iż wobec skazanego w przeszłości był już wydawany wyrok łączny przez Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w sprawie o sygn. IV K 460/04, jednocześnie zgodnie z aktualnym orzecznictwem Sądu Najwyższego okoliczność ta, nie powoduje ex lege utraty mocy obowiązywania w całości tego orzeczenia, albowiem „użyte w art. 575 § 1 k.p.k. wyrażenie „wyrok łączny traci moc” oznacza, że z chwilą wydania nowego wyroku łącznego tracą moc zawarte w poprzednim wyroku łącznym te jego rozstrzygnięcia o połączeniu kar lub środków karnych, bądź o umorzeniu postępowania na podstawie art. 572 k.p.k., które objęte zostały nowym wyrokiem łącznym, wydanym w związku z powstałą po wydaniu pierwszego wyroku łącznego potrzebą, wynikającą z przesłanek materialnoprawnych, określonych w art. 85 k.k.” (uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2012 r., I KZP 15/12).

Mając powyższe na uwadze, po analizie wymienionych wyżej wyroków stwierdzić należy, iż czyny zabronione objęte wyrokami będącymi przedmiotem rozpoznania w sprawie o sygn. akt IV K 460/04 i objęte uprzednio wydanym w stosunku do P. M. wyrokiem łącznym, nie pozostają w zbiegu realnym z czynami zabronionymi objętymi wyrokami w sprawach o sygn. akt II K 1628/10 i IV K 1090/11 (pkt VI – VII), które zostały popełnione już po wydaniu wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt IV K 460/04. Czyny zabronione objęte wskazanymi wyżej wyrokami zostały popełnione przez P. M. już po wydaniu wszystkich wcześniejszych wyroków, w tym wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt II K

460/04. W konsekwencji uznać należy, iż w świetle wskazanej wyżej uchwały składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 29.10.2012 r. (I KZP 15/12), wyrok łączny wydany w sprawie o sygn. akt IV K 460/04 nie utracił mocy obowiązującej w związku z wydaniem kolejnego wyroku łącznego w stosunku do skazanego P. M. w niniejszej sprawie, albowiem w tym zakresie nie uległa zmianie sytuacja procesowa skazanego, co do której zostało już raz wydane prawomocne rozstrzygnięcie w sprawie o sygn. akt IV K 460/04. Inaczej mówiąc, nie powstała nowa sytuacja, która uzasadniałaby konieczność wzruszenia prawomocnego wyroku łącznego wydanego we wskazanej wyżej sprawie. W związku z powyższym na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie wydania wyroku łącznego co do kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wskazanymi w pkt IV i V, mając na uwadze, iż w tym zakresie został już wydany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy P. w dniu 26 października 2004 r. w sprawie o sygn. akt IV K 460/04 prawomocny wyrok łączny.

Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie istnieją przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 lutego 1995 r., sygn. akt II K 24/95 (pkt II) oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy VI Wydział Karny z dnia 09 czerwca 2000 r., sygn. akt VI K 13/94 (pkt III) i orzeczenia wobec skazanego P. M. kary łącznej pozbawienia wolności. Zauważyć bowiem należy, iż P. M. przestępstwa przypisane mu w ww. wyrokach, popełnił w dniu 17/18 lutego 1994 r. i 31 sierpnia 1993 r., zaś pierwszy nieprawomocny wyrok zapadł w dniu 24 lutego 1995 r.

Orzekając o wymiarze kary łącznej Sąd miał na względzie dyspozycje art. 86 § 1 k.k. zgodnie z którą orzeka się ją w granicach od najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych (zasada absorpcji) do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 15 lat pozbawienia wolności. W tych okolicznościach kara łączna pozbawienia wolności w ramach skazań wymienionych w pkt II – III powinna być wymierzona w granicach od 2 lat i 6 miesięcy do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Rozważając, która z zasad wymiaru kary łącznej powinna być zastosowana wobec skazanego Sąd kierował się m. in. poglądami wyrażonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w tym również tym zapatrywaniem, iż „wydając wyrok łączny Sąd orzekający powinien rozważyć przede wszystkim czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, czy też związek ten jest dość odległy lub w ogóle go brak, a ponadto powinien rozważyć czy okoliczności, które zaistniały już po wydaniu poprzednich wyroków przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej” (wyrok SN z dnia 25 października 1983 roku, sygn. akt IV KR 213/83, OSNKW 1984 z. 5-6, poz. 65). Sąd rozpoznający sprawę uwzględnił jednak również pogląd, zgodnie z którym orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić skazanemu korzyści, to jest orzeczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar, czy też poprzez zastosowanie zasady absorpcji. Wymiar kary łącznej zależy bowiem od stopnia związku przedmiotowego i podmiotowego zbiegających się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popołnienie przez skazanego wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01). Stosownie zaś do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12.09.1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39, istotne kryterium mające wpływ na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym stanowi zachowanie się oskarżonego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd rozważył także stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi podlegającymi łączeniu skazaniami dotyczącymi P. M.. W zakresie czynu wskazanego w pkt II, a czynem objętym wyrokiem wskazanym w pkt III co prawda zachowana jest tożsamość rodzajowa, czyny te stanowią występkę przeciwko mieniu, nie mniej jednak zostały popełnione w znacznej odległości czasowej albowiem w odstępie sześciu miesięcy. Powyższe okoliczności przemawiają przeciwko wymierzeniu kary łącznej na zasadzie absorpcji.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd miał również na uwadze dotychczasowy sposób życia skazanego P. M., świadczący o znacznym stopniu jego demoralizacji, który wynika z informacji z K. (k.84-85). Skazany był już kilkakrotnie karany, w większości za przestępstwa przeciwko mieniu (art. 208 d.k.k., art. 279 § 1 k.k., art. 283 k.k.), a także za przestępstwa

przeciwko rodzinie i opiece (art. 209 § 1 k.k.), a więc przestępstwa charakteryzujące się znacznym stopniem ich społecznej szkodliwości, za które była już wielokrotnie wymierzana wobec niego bezwzględna kara pozbawienia wolności, której wykonywanie nie spowodowało u niego refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i nabrania respektu dla wartości chronionych przez obowiązujący porządek prawny. Fakt tożsamości podejmowanych przez skazanego zachowań przestępczych w ocenie Sądu świadczy o utrwalonej u P. M. tendencji do wchodzenia w konflikt z prawem. Taka z kolei okoliczność świadczy w ocenie Sądu o braku rzeczywistej refleksji skazanego nad własnym postępowaniem, pomimo bowiem uprzednich skazań w dalszym ciągu wchodził on w konflikt z prawem dopuszczając się przestępstw kolejnych. Wszystkie powyższe okoliczności dotyczące (...) świadczą zdaniem Sądu o znacznym stopniu demoralizacji skazanego.

Sąd wziął również pod uwagę opinię z Aresztu Śledczego W. B. o skazanym, w której jego zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej oceniono jako poprawne. Karę skazany odbywa w zakładzie karnym w systemie zwykłym. Jeden raz nagradzany regulaminowo za prace na rzecz oddziału mieszkalnego, nie był karany dyscyplinarnie. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Nie zanotowano przypadków agresji ani aktów samoagresji. Nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Skazany nie deklaruje udziału w podkulturze przestępczej. W gronie współoskadzonych funkcjonuje prawidłowo, w stosunku do przełożonych przyjmuje postawę regulaminową. Na temat popełnionego przestępstwa przyznaje się do jego popełnienia jednak prezentuje postawę bezkrytyczną

Reasumując wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd uznał, iż kara łączna 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności będzie karą adekwatną do całościowego zachowania skazanego, skłoni go też do poczynienia rzeczywistej refleksji nad własnym postępowaniem, uświadomi nieopłacalność wchodzenia w konflikty z prawem. Kara taka będzie też zdaniem Sądu karą sprawiedliwą w odczuciu społecznym, spełni swoje cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie asperacji albo absorpcji nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Należy zauważyć, iż Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których P. M. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które leżą u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach. Sąd połączył ww. kary na zasadzie kumulacji, mając na uwadze oprócz wskazanych wyżej okoliczności, także fakt iż ww. kary pozbawienia wolności zostały do chwili obecnej w całości wykonane, co czyni niezasadnym orzekanie kary łącznej w wyroku łącznym na zasadzie asperacji lub absorpcji.

Sąd połączył także kary grzywny orzeczone wobec P. M. wyrokami Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 24 lutego 1995 r., sygn. akt II K 24/95 (pkt II) oraz Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy VI Wydział Karny z dnia 09 czerwca 2000 r., sygn. akt VI K 13/94 (pkt III), a więc karę 2000 zł grzywny z karą 50 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu wysokości stawki na 10 zł. Kierując się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd połączył ww. kary na zasadzie kumulacji i wymierzył karę łączną 2500 zł, mając na uwadze, iż zgodnie art. 86 § 2a k.k. jeżeli chociażby jedna z podlegających łączeniu grzywien jest wymierzona kwotowo, karę łączną grzywny wymierza się kwotowo, ponadto, iż ww. jednostkowe kary grzywny zostały do chwili obecnej w całości wykonane, co czyni niezasadnym orzekanie kary grzywny na zasadzie asperacji czy absorpcji.

Odnosząc się do pozostałych skazań dotyczących P. M. stwierdzić należy, iż pierwszym chronologicznie orzeczeniem był wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 14 kwietnia 2011 r., sygn. akt II K 1628/10 (pkt VI). Przesłanki do zastosowania instytucji kary łącznej pozbawienia wolności istniały w odniesieniu do wyroku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy P. IV Wydział Karny z dnia 11 czerwca 2012 r., sygn. akt IV K 1090/11 (pkt VII). Przestępstwa zostało popełnione w okresie od 01 maja 2009 r. do dnia 29 listopada 2010 r., czyli przed wydaniem wyroku w dniu 14 kwietnia 2011 r.

W zakresie tych skazań, stosownie do dyspozycji art. 86 § 1 k.k., kara łączna wymierzona winna być w granicach od 1 roku i 6 miesięcy do 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd połączył ww. kary i na zasadzie asperacji wymierzył skazanemu karę łączną 2 lata pozbawienia wolności. Określając wymiar tych kar łącznych Sąd wziął pod uwagę treść opinii o skazanym nadesłanej z Aresztu Śledczego W. B., ponadto jego dotychczasowy sposób życia, w szczególności fakt, iż był już wielokrotnie karany, co świadczy o znacznym stopniu jego demoralizacji i zdaniem Sądu wymaga resocjalizacji w warunkach izolacji od społeczeństwa. Ponadto Sąd miał na uwadze brak ścisłego związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy przestępstwami objętymi tymi wyrokami. Przestępstwa te należą co prawda to tego samego rodzaju, skierowane zostały przeciwko rodzinie i opiece (art. 209 § 1 k.k.). Przestępstwa te popełnione zostały jednak na szkodę różnych pokrzywdzonych, ponadto popełnionych w stosunkowo dużej odległości czasowej. Z uwagi zaś na powyższe okoliczności stwierdzić należy, że pomiędzy poszczególnymi czynami brak jest takiego związku podmiotowo przedmiotowego, który przemawiałby za orzeczeniem kary łącznej na zasadzie zbliżonej do zasady absorpcji.

W ocenie Sądu kara łączna pozbawienia wolności wymierzona na zasadzie absorpcji nie spełniłaby swoich funkcji w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, a przede wszystkim nie byłaby sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Sądy orzekające w poszczególnych sprawach, w których P. M. został skazany dostosowały wymiar kary nie tylko do celów prewencyjnych, ale także do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów. Sąd wydający obecnie wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania tych okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w osądzonych sprawach.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej:

- w pkt II kary łącznej – zaliczył karę w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną w sprawie o sygn. akt II K 24/95, uznaną za odbytą w całości na podstawie art. 82 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz okres odbycia kary orzeczonej w sprawie o sygn. akt VI K 13/94 od dnia 24 listopada 2004 r. do dnia 24 listopada 2005 r.,
- w pkt V kary łącznej Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności skazanego P. M. w sprawie o sygn. akt IV K 1090/11 od dnia 29 marca 2014 r. do dnia 29 listopada 2014 r. oraz w sprawie o sygn. akt II K 1628/10 od dnia 29 listopada 2014 r. do dnia 07 stycznia 2015 r.

Na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do objęcia wyrokiem łącznym wyroków opisanych w pkt I, Sąd w tym zakresie postępowanie umorzył.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził na rzecz adw. K. M. kwotę 147,60 zł, w tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu P. M. z urzędu pełnioną w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę fakt, iż skazany P. M. odbywa karę pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.